

27946

FURNICA

ANUL X
Nº 30

G. DANETI
N. D. TĂRANU

1914

BIETUL CONTRIBUABIL !
O, ce rufă minunată!
Deși a fost stoars' adese
De noi, de spălătorese,
Înca nu e curățată
Și zeamă de franci tot iese!

NOUL MESSIEA

După Isus Christos, Mântuitorul întregii lumi, născutu-s'a în sfârșit și Mântuitorul lumii rurale din România.

El este Fiul cel mai mare al Tatălui care azi sălășluște'n Ceruri, și care eră odinioară Atotputernic pe pământul pe care azi nu'si-a lăsat decât chipul de idol cioplit din bronz de pe Bulevard.

Ionel, — căci acesta este numele noului Messia, — nu s'a născut ca Isus într-o iesle din Betlehem împresurat de dobitoace.

A văzut lumina soarelui într'un leagăn depuf împodobit cu dantelescumpe iar cu dobitoacele nu a avut aface decât din ziua când a început să facă politică.

Ca și Christ, însă, el a săvârșit un meroase minuni, ba chiar mai multe ca dânsul. În adevăr, pe când bunăoară Isus n'a învieat decât doi morți, pe Lazăr și pe o jună copilă, Ionel a învieat cu ocazia alegerilor miilor de morți, cari — la un semn al apostolului său Vasilică Morțun — s'au dus să voteze pentru guvern.

Și cu prilejul acesta, imitând pe divinul lui înainte-mergător, Mântuitorul lumii rurale din România a propovăduit faimoasa'i învățătură: «Feriți cei săraci cu duhul căci aceia vor ajunge, în împărăția lui Hübisch, deputați și senatori!»

Christos a intrat în Ierusalim călare pe un măgar, iar dreptredincioșii l'au întâmpinat ținând în mâini ramuri de finic. În București, Ionel, mai modern, a intrat călare pe un tramvai electric, iar populația l'a primit stropind cu accid — *finic* drumul pe care el a mers triumfător. Iar în împrejurarea aceasta, Fiul Tatălui din ceruri și de pe Bulevard a rostit o altă vestită și morală povată către mulțime: «Să nu știe niciodată dreapta (conservatoare) ce iea stânga (liberală)!»

Cu ocazia daraverei moșiei Rătești, s'a mai descoperit o minune săvârșită de noul Mesia. Într'adevăr, se știea până atunci că oamenii nu pot fi alcătuiți decât din carne, oase, sânge,

nervi, etc. S'a aflat însă în împrejurarea aceasta, că divinul Ionel a făptuit miracolul de-a inventa un om... de paie!?!
* * *

Totuși, el nu va fi restignit pe cruce între doi tâlhari, căci moravurile s'au îmbunătățit mult dela întâiul Christos și până astăzi.

El va continua să trăiască în belșug și fericire între frații săi Vintilă și Dinu, în vecii beciurilor lui Simulescu autorul Vechiului Testament care, dacă nu'i divin în schimb nimeni nu poate tăgădui că e de vin.

— «Petre, Petre, a zis Christ către apostolul său, adevăr zic ție că și tu te vei lepăda de mine când va cânta cocoșul a treia oară!»

Apostolul de astăzi, Conu Petrake, n'a așteptat însă cele trei cucuriguri ale cocostituantei și s'a lepădat încă mult mai înainte de noul Messia Ionel, ba chiar imitând pe cel care a strâpuns cu lancea pe Isus — dînsul a împuns pe martirul Ionel cu un fier roșu și l'a ținut nu pe cruce, dar la stilpul infamiei.

Contele de Tekirghiol

Un ministru de finanțe ideal

În dulcea noastră Românie
Budgetul e un jaf, se știe,
Toți banii țării el înghițe
Și totuși desdă deficite.
Că să avem ceva speranțe
C'o să se curme acest jaf,
Propun ministru de finanțe
A fi numit pe viitor
Cel care e conducător
La Clasic Cinematograf:
El știe'n ori și ce momente
Să aibă grase excedente!

Un contribuabil.

DIN SPIRITUL ALTORA

— Adaptări. —

Școlare.

Ora de gramatică și limba Română.

Micul dar nobilul Keskevu a fost scos la tablă, ca să spue lecția.

D-nul institutor îl întreabă «pă sărite»:

— Ia să'mi spui dumneata, cum face *bou* la feminin?

— Vacă.

— Dar, măgar.

— Măgăriță.

— Bravo! Berbec... care-i femininul cuvântului «berbec»?

— Oae.

— Perfect! Încă o întrebare și dacă'mi răspunzi cum trebuie, îți pun nota zece.

Micul Keskevu se'nroșește de emoție.

D-nul institutor își face datoria:

— Care-i femininul lui *cal*?

— Cal?... — rămâne cu gura căscată elevul.

— Ai văzut vreodată *cal*?

— Da... la șosea. Și maman se duce în fiecare dimineață de să plimbă călare.

— Atunci, gândește-te bine și spune-ne care-i femininul lui *cal*?

— Amazonă! — răspunde, luminat, micul Keskevu.

*

La birt.

Majoritatea mușteriiilor sunt abonați cu cartela.

— Costică!

— Imediat, d-le Popescu.

— Ascultă, băețule: eu aș mânca o fleică...

— Chiar acum mă duc să o poruncesc.

Chelnerul pleacă; clientul strigă după el:

— Stai, că n'am isprăvit. — Aș mânca o fleică, dar mi-e frică...

— V'a oprit doctorul?

— Nu: mi-e frică să nu fie veche.

— Fiți pe pace, d-le Popescu!

Chelnerul pornește din nou...

— Costică!... E proaspătă, mă?

— Proaspătă, d-le Popescu... Dar nu mai mă chemați mereu înapoi, că de ce mă țineți de vorbă, d'aia se'nvechește!

*

Morală cu două fețe.

Doi tipi, probabil cari nu s'au văzut de mult, s'au întâlnit în tramvai și vorbesc tare, transmitându-și reciproc «știri d'acasă». Noi, pasagerii, ascultăm fără să vrem, foarte mulțumiți că gălăgia sus-numiților acoperă cu succes injurăturile vizitului care se ceartă cu toți birjarii întâlniți în cale.

Tipii și-au povestit multe; dar cel mai interesant crâmpeliu de dialog e următorul:

— Ai auzit?... Și Ionescu a divorțat; sau, mai bine zis: madam Ionescu l-a lăsat.

— Care Ionescu?

— Milionaru mahalalei... ăla plin de datorii: Ca să scape de datorii, și-a

Site altoite-Port. Altoi.
Arbori roditori și de Alee,
Brazi etc. furnizează calitatea cea mai superioară.
Catalog gratuit *Lepinierele Buflea*

Din lumea sportivă.

D-nul Marghiloman se antrenează cu calul său pur-sang în vederea alergărilor de primăvară.

D-nul A. C. Cuza, deputat de Iași, se antrenează și d-sa în vederea curselor de obstacole politice cu Cahalul său Purim-sang.

Desen de F. Sirato

trecut toată averea pe numele nevaste-si.

— Care va să zică, d'aia madam Ionescu s'a despărțit de el?

— Nu. Motivul a fost cu totul altul, monșer: motiv moral. A spus la tribunal că ea nu mai poate trăi c'un pungaș care și-a tras pe sfoară creditorii!

*

Se zice.

Un cunoscut politician, rival de popularitate cu Sdrelea și Mărunțelu, deunăzi sta la taifas cu mai mulți alți «frunțași» din diferite partide. Pe nesimțite, discuția ajungela «vârsta și aparență». Popularul politician susținea:

— Omul nu posedă vârsta ce are, ci vârsta care pare!

Apoi, ca să-și întărească și mai mult teoria, continuă cu ifos:

— Eu, de exemplu: am muncit foarte mult în viața mea, dar am știut și să mă conserv. Cine mi-ar da azi treizeci de ani?

— Orice Curte cu jurați din țară! — zâmbește unul din cei față, prieten bun cu d. N. Filipescu.

Nicollo Mascalzoni

„Permisurile” cheferiste ale ziariștilor.

D. Dr. Anghelescu, ministrul Lucrărilor Publice, a luat hotărârea ca să acorde «permisuri» permanente de liberă călătorie pe căile ferate Române ziariștilor.

Fie zis în treacăt, de fapt, gazetarii au voieajă totdeauna gratis, obținând când aveau nevoie bilete de pe la ministere. Studenți cari să-și achite toate ratele la croitor și ziariști cari să plătească trenul sunt în țara noastră fenomene deopotrivă de rare.

Dar, totuși, recunoaștem că deciziunea ministrului de Lucrări Publice are meritul de-a fi reglementat în mod oficial un chilipir național, scun-

tind pe ziariști de-a mai serie bilete dulci și de-a face anticamere pe la ministrii și alți funcționari simandicoși când simt trebuința imperioasă ca, în interesul publicului cititor și al patriei, să se ducă la Constanța ori la Sinaia ca să petreacă, îndeplinindu-și astfel una din cele mai nobile datorii profesionale.

Nu aprobăm însă deosebirea făcută de d. Dr. Anghelescu între ziare și reviste.

Revistelor li se dă mai puține bilete, chiar dacă trag 20—30 mii exemplare și îndeplinesc un important rol în societate, pe când gazetele cotidiene sunt favorizate cu mai multe «permisuri» chiar dacă trag... pe dracu de coadă, și nu folosesc de loc, ba poate sunt vătămătoare țarei. Nu ar fi fost mai drept ca biletele de călătorie să se acorde nu ziarelor a căror existență este efemeră, ci ziariștilor cari au dovedit statornicie în ingrata lor profesiune?...

Dar deciziunea ministerială are și o parte care ne stărnește o comică nedumerire. Cităm textual:

«Directorii revistelor comerciale, industriale și financiare, spre a putea dobândi permise, vor putea prezenta recomandățiunea ministrului de industrie și comerț, iar celelalte reviste vor prezenta recomandățiunea instituțiunei superioare respective.»

Noi știeam că revistele, afară de cele oficioase, cum de pildă Buletinul Ministerului Agriculturii, Monitorul Comunal, etc., sunt publicațiuni libere și independente cari n'au nicio instituție superioară respectivă de care să atîrne.

Așa că rugăm pe d. Dr. Anghelescu să ne lămurească:

De exemplu o revistă literară, ca să obție «permisuri» pe C. F. R., de la ce instituție superioară respectivă să vie la d. Anghelescu cu o recomandăție? De la ministrul Instrucției, de la facultatea de Litere, de la Academia Română, dela d-nii Maiorescu, Ghera și ceilalți critici?!

Dar cazul revistei noastre «Furnica» este și mai complicat. Care e în Româ-

niea instituția superioară respectivă a unei reviste umoristice? Pe când era în viață răposatul conu Iancu Kalinderu, am fi cerut recomandăția firește dela dumnealui, ca o autoritate umoristică pe care o recunoaștem. Dar azi cine să ne recomande că suntem în adevăr o revistă umoristică? Madam Smara? Cine?...

Nu facem aceste observații în vederea «permisului» pe C. F. R., de oarece — slavă Domnului — «Furnica» e destul de bogată ca să plătească trenul când redactorii ei au gust să călătorească pe căile ferate Române, astfel că am fi dispuși chiar să renunțăm la «permisul» d-lui Dr. Anghelescu, dacă ne-ar acorda în schimb mijloacele de-a voiaja gratis la Paris, Berlin, Viena, și pe alte căi ferate streine, spre a nu păgubi cheferurile noastre naționale.

Făcărăm aceste mici observații numai cu scopul de-a clarifica un pasaj cam obscur din textul deciziei Ministerului Lucrărilor Publice.

D. Dr. Anghelescu ne va ierta deci, sperăm, că ne-am luat «permisul» de-a l'tachina puțin.

Joi! Dela nizi!

SALON PENTRU RAS, TUNS ȘI PREZAT
ȘTEFAN CONSTANTINESCU
Calea Griviței, No. 131
Special în lucrări de păr. Se cafează damo.

* „FURNICA” *

Directorul: G. RANETTI, N. D. ȚĂRANU

Abonamentul 10 lei pe an; 5 lei pe șase

• • luni plătit înainte. • •

Adresa: Revista „FURNICA” — București

CROITORIA BARBATEASCA

CONRAD A. STRAULE

Str. FĂNTĂNEI No. 4. Colț cu Calea Victoriei

LA MAHALA

- Om în toată firea și te-ai apucat de cerșit?!... Ești mai repede că strig pe bărbatu-meu din casă!
- Ei așa! Pe cine vrei să sperii: bărbatu-tău nu-i acasă!
- De unde știi?
- Păi când un om are o femeie ca tine, nu stă în casă: se duce la cârciumă ca s'o mai uite!

Apropos de expropriere

«Din discuția iese lumină», — a spus cândva, cineva. În România nu s'a discutat niciodată — cred — ca'n prezent. Toți sunt preocupați de apropiata revizuire a Constituției. În Parlament discuțiile se țin lanț; iar din ele va ieși, nu lumină, ci mămăligă pentru țărani. Iată o excepție fericită, mult mai folositoare decât excepțiile gramaticale cu care se împănază creierul naivilor școlari.

Subiectul la modă, în gura tuturor, este Exproprierea. Rar doi cari să se întâlnească și dela primele cuvinte să nu se 'ntrebe, reciproc: „Țăranul român va avea, în sfârșit, ce mânca în țara lui?»

*

La colț, unde se încrucișează tramvaele, Chiose, agent electoral colectiv, aproape s'a isbit piept în piept cu Pestrițu, agent electoral conservator sadea. Chiose s'a dat înlături și a salutat curtenitor — atât de mult s'au civilizat moravurile noastre politice! Pestrițu i-a răspuns la fel; apoi s'au așezat unul lângă altul, front, așteptând vagonul care să-i care în târg.

Lume grăbită, meseriași, muncitori și țigănci cu flori, trec forfota încoace și'ncolo de par'că răspântia ar fi un imens «război» pe care se țese o pânză invizibilă. O ploaie trecătoare stropise mahalaua până 'n ziua, nivelându-i străzile cu praful transformat într'o cocă cleioasă, priincioasă baragladinilor cari umblă în picioarele goale.

Sosește un controlor, aducând trista veste că un tramvai electric a deraiat în str. Viitorului și din cauza lui toate celelalte vagoane sunt în întârziere cu cel puțin douăzeci de minute.

— În cazul ăsta, — propune Chiose — hai să-l așteptăm în cârciuma de peste drum.

— Hai! — îl aprobă Pestrițu; dar să ne așezăm lângă ușe, ca să-l vedem când o veni.

Dela primul «Noroc să dea Dumnezeu!» paharele ciocnindu-se, natural e'au dat naștere luminei.

— Vere Pestrițule, să nu-ți fie cu supărare, dar mi se pare că de rândul ăsta noi, liberalii, am înfundat pe ciocoii!

— Cu ce?

— Cu drăcia aia de Expropriere. O să se ducă dracului latifundiile!

— Și cu ele Bugetul! Ai făcut tu socoteala cât o să piardă Statul din impozite când se va înbucătă marea proprietate? Enorm! Tot ce plătește boerul acu pentru o moșie, când aceia moșie va fi împărțită nu se va mai plăti nimic, țărani fiind scutiți de orice bir până la un număr oarecare de pogoane.

— Găsim noi alte resurse. Ne rămâne proprietatea urbană. Slavă Domnului, din an în an se clădește tot mai mult, numărul caselor crește văzând cu ochii. Le vom impune cu noi dări. Dacă Moise a scos apă din stâncă isbind-o cu toiagul, de ce noi n'am scoate aur din var și cărămidă, isbindu-le cu biruri proaspete?

Când sufragetele vor veni la putere.

— V'am convocat, doamnelor deputate, ca să facem și noi revizuirea... toaletei noastre. Conform Constituției, voi începe cu cele trei strigări obligatorii:

Intăia strigare: Săpun «Flora»!

(Se aprobă în unanimitate.)

A doua strigare: Cremă «Flora»!

(Aplauze prelungite.)

A treia strigare: Pudră «Flora»!

(Ovațiuni furtunoase, entusiasm delirant acoperă ultima strigare a madam Smarei, președinte de vârstă.)

Desen de F. Șirato

— Și pe urmă, exproprierea o să coste colosal: peste un miliard. De unde luați banii? Alte împrumuturi?

— Aparența e de partea ta, vere Pestrițule; realitatea însă e că două sute cincizeci de milioane numerar ne ajunge. Restul sunt datorii la diferite «credite», ipoteci, bunuri de mână moartă, averile dotale cărora Statul o să le garanteze venitul în rentă, moșiile cari aparțin Casei Rurale și diferitelor societăți de asigurare... Ețetera, ețetera. Toate acestea vor fi plătite cu acțiuni oficiale.

— Când o fi prea multă hârtie pe piață, n'o să le scadă cursul? Inchipu-ește-ți că unul dintre moșierii expropiatari are nevoie de bani ca să se apuce de o întreprindere oarecare. Se duce să-și vândă acțiunile. Nu este așa că bancherul o să profite schimbându-i-le pe un curs scăzut?

— Și pentru aceasta avem leac: noile acțiuni se vor bucura de dreptul de a fi lombardate.

— Bombardate?!

— Lom-bar-da-te. De exemplu: moșierul tău de adineauri îi trebuie bani. În loc să se ducă cu acțiunile la bancher ca să i le schimbe, se duce de le pune amanet la o instituție financiară a Statului, care e obligată să le primească. Pentru banii împrumutați va plăti o dobândă de 6%.

— Șase la sută?! Asta-i curată cămătărie! După ce că-i iei cu sila pământul care-l aducea zece și chiar douăzeci la sută, apoi îl mai și silești să plătească o dobândă superioară dobânzei produsă de acțiunile cu cari i-a fost rescumpărată moșia?! Voi, liberalii, sunteți niște hoți! Ieși!...

ieși mai repede că nu vroi să mai văd figură de lichea în fața mea!

Chiose se scoală tremurând, galben. Pestrițu l-apucă de guler și i face vânt pe ușe afară, după ce mai întâi i-a aplicat o lovitură cu piciorul subțel.

*

Nevastă-sa, care-l aștepta cu masa; când a apărut, l-a întrebat îngrijorată:

— Da unde ai întârziat până acum, Chiose?

— Viu dela minister: am avut treburi.

Madam Chiose își ocolește soțul ca să servească la masă... dă cu ochii de tiparul piciorului lui Pestrițu.

— Aoleo, bărbate, dar de unde dracu ți-a rămas pe haină urma asta de țărăna?

— Păi nu-ți spusei c'am fost la minister?... A și început să se împartă pământ! — afirmă solemn Chiose.

Numai de n'ar păți și bieții țărani la fel!

Năiță Idiotu

Facem cunoscut că pentru anunțurile obișnuite, plătite cu 30 bani linia, concesiile sunt date exclusiv d-lui **Emil Melbert**, Strada Academiei 3; pentru celelalte anunțuri în proză, versuri sau ilustrații cu legende, a se adresa direct, printr'o carte poștală, *Revistei Furnica, București*, arătând condițiunile, și vom răspunde imediat.

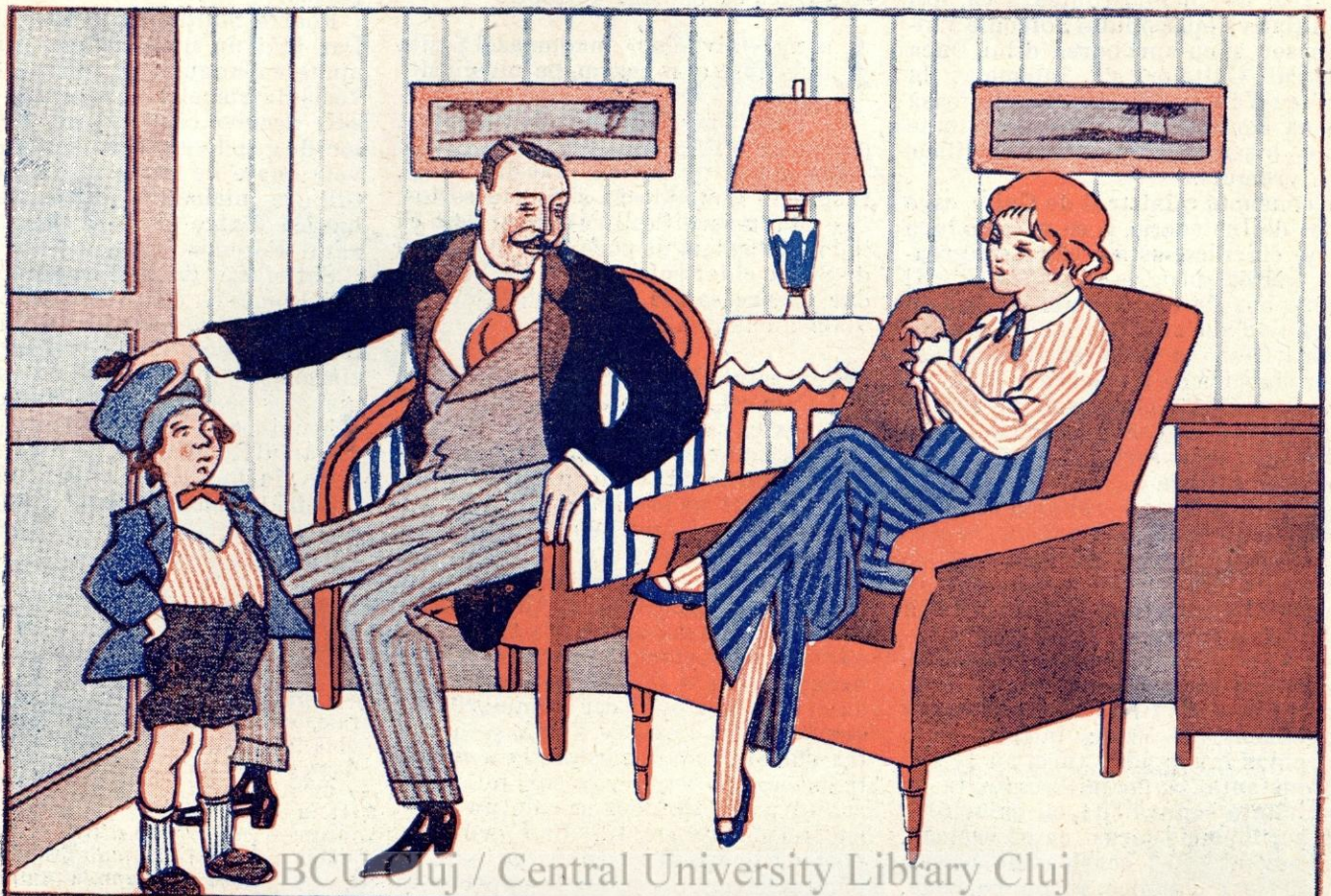

— Dumneavoastră sunteți streini și ați venit în România ca să studiați organizarea partidelor politice? Foarte bine! Incep cu partidul conservator. Avem aci: d. Petre Carp, șef la pensie; d. Maiorescu, șef în concediu; d-nii Marghiloman și Lakovari, locuitori ai actualului șef; d. N. Filipescu, șef ocult; d. Mișu Cantacuzino, aspirant la șefie; Prințul Grigută Cantacuzino, pretendent la succesiunea aspirantului la șefie; d-nii Arion, Delavrancea, Pascal Tonescu și Stoian, aghiotanți ai șefilor.

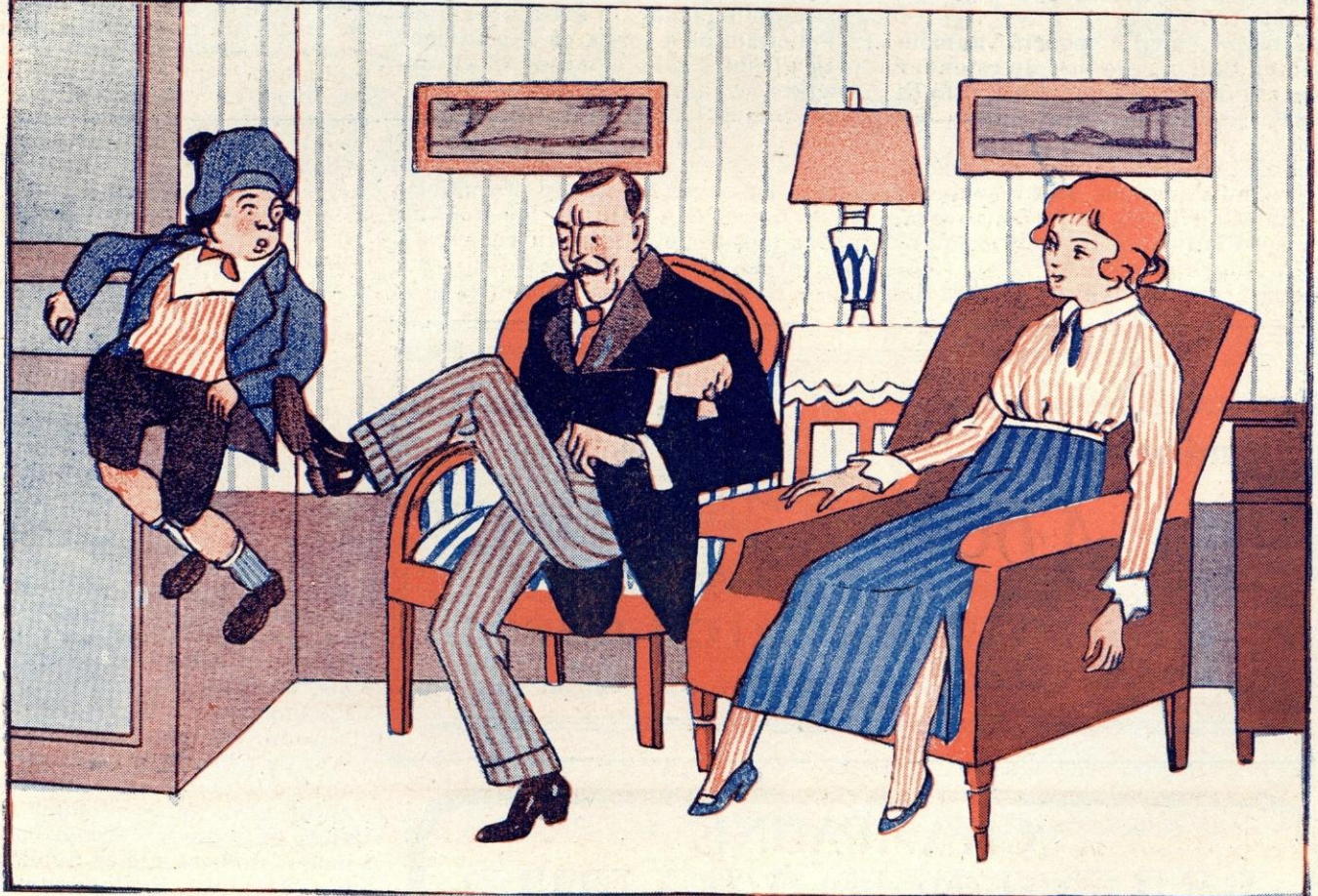
— Yes... numeros stat major! Dar partidul?
— Partidul?... sunt eu: intendentul Clubului.

PSICOLOGIA AMORULUI

Inainte de cununie. **EL.** — Ce frățior draguț aveți, Domnișoară!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

După cununie. **EL.** — Du-te dracului de javră!!

Desen de F. Șirato

BRĂȘOAVE

Ziarele ne încunoștiințează că, din inițiativa episcopului Sofronie Vulcanescu și cu aprobarea d-lui Duca ministrul Cultelor, s'a întemeiat la Râmnicu-Vâlcea o tipografie religioasă care va continua să tipărească toate cărțile bisericești cu litere chirilice, ca pe vremuri.

Să consimtă ministrul de Culte, care este și de Instrucție, a se reintroduce literele chirilice, astăzi când s'a realizat atâtea progrese culturale?! Ni se pare așa de anachronic și de nostim ca dac'am auzi că «Societatea Automobil Club» a hotărât să înființeze o mare fabrică de tramcare a la Toma Blându, ori că «Compania de gaz și electricitate» a cerut guvernului să încurajeze mai serios industria lumânărilor de seû.

Oricît ar fi bazată religia creștină ortodoxă pe tradițiile vechi, reprezentanții ei n'ar trebui totuși să se îndărătnicească într'un respect excesiv al trecutului necivilizat, în timp ce în bisericile catolice și protestante, ținându-se seama de cerințele moderne, se organizează conferințe și concerte, se cântă compoziții de Beethoven, de Saint Saens, de Bach; într'un timp când chiar innapoiatii turci au la noi în Constanța o geamie luminată cu electricitate și încălzită cu calorifer!

Să se imprime iarăși, ca pe vremea, lui Pasvantoglu, ceasloavele bisericești cu slove chirilice: az, buche, vede, glagore, etc.?!.

Alfabetul chirilic poartă numele Sfântului Chiril, care însă în calendar figurează alături de un altul: «Sfinții Atanasie și Chiril»... așa serie la calendar.

Ei, bine prin reintroducerea literelor chirilice, nu s'araduce atât un omagiu sfântului Chiril, cît mai ales tovarășului său sfântul Tănase reprezentantul... inteligenței!...

De aceea credem mai degrabă că zia-

relen'au priceput despre e vorba, sau au fost rău informate, căci cunoaștem și pe Episcopul Sofronie și pe d. ministru Duca ca oameni deștepți.

La un «faivocloc» madmoazel Sesila întreabă, tam-nesam, pe musiu Mitică:

— Va place «Salambô» de Flaubert, monsieur Mitique?

Iar mucalitul Mitică, «dat dracului», răspunde numaidecât și foarte serios:

— Madmoazel Sesil vămărturisesc că 'mi place salam de porc dela Pațac sau de Sibiu, chiar salam decal de Verona; dar despre *salam de boû* de Flaubert n'am auzit pân'acum!...

Deputatul N. Iorga a interpelat în Cameră, asupra scandalului rușinos că ziarele și cărțile din România sunt confiscate de poșta maghiară, pe cînd toate pamfletele ungurești, cari ne insultă zilnic, trec ne-supărate peste granițele țării noastre.

Chestiunea aceasta e veche, ea era agitată odinioară mai cu deosebire de către răposatul V. A. Urechia, iar noi mai în urmă prin scris am ridicat adesea protestări împotriva sfiei neexplicabile a miniștrilor noștri de externe cari nu cer lămuriri guvernelor din Pesta și Viena, și în contra sfiei și mai regretabile a miniștrilor noștri de interne cari nu au curajul patriotic de-a uza de un drept legitim de represalii, dînd ordin și poștei românești să confisce toate tipărișurile ungurești ce se expediază cu diușmulla noi, în toată libertatea.

Felicităm pe d. Iorga că a reînviat, prin glasul d sale elocvent și cu autoritate, o chestie atît de dreaptă.

La interpelarea d-sale, d. Morțun a răspuns cu formula evasivă că: va cerceta... va aviză... etc. Dar ne e teamă că se va cerceta și se va aviza ca și în trecut, adică... de loc și nimic!

Cât despre unguri, ei au răspuns și mai prost. «Budapesti Tudosito» serie că d. Iorga n'are dreptate, dovadă că

cu începere dela 12 Martie ziarele românești «Viitorul» și «Universul» au căpătat slobozenie să pătrundă în Ungaria.

Foarte mulțumim d'asa favoare!... Dar atât nu ne satisface. Nu ne e de ajuns ca ungurii să înlesnească «aliș-verișul» ziarelor «Viitorul» și «Universul» despre cari ș'iu că, în calitatea lor de gazete guvernamentale sau subvenționate de guvern, nu cutează să tulbure niciodată dulcea idilă diplomatică dintre Regele Carol și Împăratul Ferencz Ioșka.

Satisfacție deplină nu putem dobîndi noi Românii decît atunci cînd Ungurii vor lăsa să ajungă în mâinile fraților noștri din Transilvania toate ziarele și publicațiile din România, și mai ales pe cele neguvernamentale, pe cele independente: «Minerva», «Epoca», «Neamul Românesc», «Adevărul», «Furnica», în fine, căci chiar humoristica noastră foaie nu poate străbate în provinciile stăpînite de Maghiari dar locuite de Români!...

Ministerul de Interne a adresat prefecturilor din țară următoarea circulară:

«Suntem informați că, în comunele rurale, cu ocazia nunților țărănești, este obiceiul, atunci cînd se aduce mireasa—dacă este dintr'un sat strein, sau nașii, sau a doua zi după nuntă cînd se duc cu vestea la socrii mici,—ca nuntașii să se ia la întrecere cu căruțele, bătînd caii în mod oribil, pentru a lua înaintea altuia, și din această cauză se întîmplă multe accidente regretabile trecătorilor și nuntașilor. Pentru ca să dispară acest obicei urit, avem onoare a vă ruga, domnule prefect, să dați ordin autorităților dependente de d-voastră să împiedece organizarea unor asemenea petreceri în goana cailor și să dea în judecată pe contravenienți conform dispozițiunilor art. 385 al. 18 din codul penal.»

Din această circulară rezultă mai multe lucruri importante din punct de vedere politic, și anume:

1) Conu Vasilică Morțun, spre deosebire de șefii săi, frații Brătianu—cari sunt «S. T. B.»—se declară un convins «S. P. A.».

2) Conu Vasilică, amenințînd cu codul penal pe nuntașii de la țară ca să nu mai bată nici calul nici șaua ca să priceapă, pardon, mireasa, că e vorba de-o solemnitate deosebită pentru dînsa, conu Vasilică—bănuesc, deși îl cunosc ca pe un bărbat sincer și sentimental, poate prea sincer și prea sentimental pentru înalta demnitate oficială ce ocupă,—bănuiesc totuși, zic că premeditează o perfidă lovitură împotriva adversarului său de căpetenie, cu care s'a încăierat adesea în Parlament.

Conu Vasilică Morțun, prin circulara sa protectoare a cailor, plănuește anume să dea o lovitură supremă colegului Alecu Marghiloman, desființînd alergările de la Hipodromul din Băneasa, unde se știe că nobilele animale proslăvite de Buffon sunt bătute și însingurate de cravașele și pîtenii jockeylor mai strașnic decît mărțoașele nuntașilor țaran.

Kiriak Napadarjan

Cea mai bună apă
minerală

Apollinaris

Reprezentant:

HEINRICH SUFRIN

București Str. Labirint 69

CHAMPAGNE

MARC STRASS FILS

— CUVÉE SPÉCIALE — SEC — EXTRA DRY —
DRAPEAU ROUMAIN

DEFILAREA MAMELUCILOR

— Da nedisciplinați sunt pe ziua de azi soldații mei! Eu comand într-una *Capul la dreapta*, și nu știu ce dracu au că se uită mereu la stânga?

Desen de A. Murnu

Contra reformelor liberale!

Guvernul d-lui Ionel Brătianu voiește să reformeze regimul nostru Constituțional. Pardon, mai înainte de toate, ar trebui să se schimbe în România regimul... alimentar.

Cetățenii nu se plâng atât contra regimului Constituțional, ci se plâng mai ales împotriva neajunsului că — siliți să mănânce pe la fel de fel de birturi proaste — sunt expuși la un adevărat regim... constipațional.

Mă declar, prin urmare, contra reformelor liberale, câtă vreme în noua Constituție nu se va introduce obligativitatea pentru toți marii proprietari ca să-și consume o parte din veniturile moșilor lor numai la birtul Iordake din Covaci, proprietatea d-lui Radu Andreescu, unde găsesc totdeauna mâncări și băuturi ieftine, substanțiale și igienice, în loc să se hrănească — cum a fost până azi — cu sudoarea poporului!

Mihalache Samurake.

La lista necinstiților cari au pun-găsit «Furnica», mai adăogăm și pe următorii depozitari de ziare:

Ștefan Rădulescu, din Sinaia; Stelian Nitzu, librar în Hârșova; și Vasile Ciudin, din Târgu Bujor (Covurlui).

Numai de nu le-ar rămâne în gât mielul de Paști!

Un avertisment d-lui I. G. Duca

Mai sunt doar câteva zile
Și vine 1 Aprilie,
Ziua Sfântului Budget,
Când dă oricare poet,
La Ministerul de Culte,
Asalt la fonduri oculte,
Ești prea tânăr, Excelență,
Nu cunoști ast obicei;
Dar să nu te temi de ei:
Doar nițică paciență
Se impune de urgență!
La început o să-ți pară
O invazie barbară
De «apași» cu chip sinistru,
Nespălați și cu lungi plete,
Ce-ți pun ghiara'n beregată,
Răcînd: — «De nu ne dai plată,
«Te dăm tava prin gazete!»
Dar, să n'ai frică, băiete:
Sunt mai blînzi ca niște fete,
Său ca niște mielușei,
Trubadurii ce cu sete

Vin să-ți ceară mii de lei.
Fără cheltuieli să faci
Poți prea lesne să-ți împaci.
Spune-le că au talent,
Ș'apoi du-ți cu dumneata,
Lăudîndu-i, tinere,
Și oferă-le, levent,
Șpriț sau capuținere
Undevă la cafenea.
Și, te-asigur, vor uita
Că-ți ceruseră parale,
Și-ți vor cântă osanale,
Mai ales de le-oi promite
Că, la 'ntâi ale curente
Luni, da toți le vei remite
Câte un «Bene Merenti»!
Căci poetu-i băiat bun:
Dacă-i vei da o cafea
Ș'o țigare de tutun,
Plus o mică tinichea,
Uită tot... chiar a mânca!

Cyrano

Cu cine o să votez?

Domnul Ionescu Take
Are-o gură «elocantă»;
Dar eu, la Constituanta,
Votez p'Hagi Tudorake,
Prezident
Eminent
La «Mercur»! Îi dau concurs,
Pentru că el niciodată
Nu m'e'mbată
C'un umflat și sec discurs,
Ci, prin modul cum conduce
Băcăniea
Unică în România
Mă îmbată, mă seduce,
Cu vinuri foarte alese
Și faine delicatese!

Gogu, Politicianul

UNA-ALTA

«Ceva».

Domnul stă la birou și face socoteala banilor ce a cheltuit iarna asta — o socoteală foarte accidentată, cu dârlișuri albe de poliție încă neachitate.

Intră servitoarea.

— Ce vrei? — se răstește domnul dela spatele biroului.

— M'a trimes coconița să-i dați doi poli...

— Iar? — sare el furios în sus.

— Ci-că să cumpere ceva.

Domnul se potolește, acordă suma cerută, mângâindu-se cu gândul că

acel *ceva* va fi, poate, o plăcută surpriză și pentru el.

*

— Nevastă, slugile ne fură...

— Imposibil, bărbate.

— Uite, chiar acumă căutai un portofel și văzui că mi lipsește o hârtie de o sută.

— Am luat-o eu.

— Tu?! — se miră soțul, ridicând brațele spre tavan.

— Ho!... nu te maisclifosi așa, că n'am luat-o pentru mine: am plătit *ceva*.

La auzirea misteriosului cuvânt, legitimul masculin s'a liniștit ca prin farmec.

*

Numărul exemplelor ar putea fi prelungit la infinit. Toate ar dovedi că și'n cele mai potrivite căsnicii *ceva* costă îngrozitor. Ca și Dumnezeu, *ceva* e pretutindeni și nicăieri: îl plătești de mii de ori și nu'l vezi niciodată!

La fel a pățit și primăria Bucureștilor. Căci iată ce am găsit tipărit într'un manifest publicat de «Comitetul electoral din Capitală al partidului Național Liberal», broșură împărțită gratis cu ocazia alegerilor comunale. Reproduc întocmai (sublinierile și constatările sunt făcute de Înalta Curte de conturi):

«Merită a atrage atențiunea asupra d-lui avocat Pascal Toncescu care prin simpla aprobare a primarului a fost angajat a apăra întresele Comunei în procesul cu d-na C... pentru lei 2000 «și în procesul d-l A. H... cu lei 1000. «După terminarea proceselor și după ce i s'a achitat suma de lei 3000 cu care a fost angajat, d-l Toncescu face o nouă cerere către primar prin care arată că aceste procese au fost grele de pledat și în vedere că colegului său d-l Delavrancea i s'a dat mai mult, «cere a i se mai da și d sale ceva și atunci Primarul prin simpla rezoluție îi mai acordă încă 2000 lei. După câțva timp d-sa revine cu o cerere analoagă cerând a i se mai da ceva și atunci pe aceeași cale i se mai acordă încă 2000 lei. Deci în total i s'a plătit lei 7000 în loc de 3000 lei cât a fost angajat.»

Extraordinar! Un dublu *ceva* care a costat pe contribuabili frumușica sumă de 4000 lei! Dar bucureștenii nu trebuie să se supere: banii nu sunt pierduți. D-nul Pascal Toncescu a întrebuințat suma — se zice — cumpărând dela Paris un prea frumos cal de curse. Animalul va debută chiar primăvara aceasta pe Hypodromul dela Băneasa unde va alergă cu limba scoasă după francii cu cari a fost plătit.

Are să fie «ceva» foarte interesant.

*

„PANTERA“

ESTE CEA MAI RENUMITĂ MARCĂ ÎN
INCĂLȚĂMINTE STRĂINĂ

PENTRU FORME MODERNE, CONFORTUL SOLIDITATE ȘI ELEGANȚĂ
DE VÂNZARE LA MAGAZINELE PRINCIPALE DIN ȚARA

Reprezentant: MAX KRAINIK, București.

Berson

TOCURI DE
CAUCIUC
sunt cele mai
bune

Nu te juca cu... votul!

S'a însurat bătrân c'o fată tânără; și'năa mai are multe prostii de săvârșit.

De când a fost ales «reprezentant al națiunii»,—pentru prima oară—ca să se obișnuască cu noua'i slujbă, onorabilul și-a aranjat viața acasă întocmai ca'n Parlament. Toți trebuie să-i vorbească întrebându-l «termeni parlamentari»—mai ales slugile. De exemplu:

Bucătăreasa vine și'i spune:

— Am onoarea a cere un credit extraordinar de cincizeci de bani, ca să cumpăr șase ouă pentru plăcinta de diseară.

«Boerul» pune creditul la vot, în gând, după o chibzuită socoteală răspunde surizând:

— S'admite cu unanimitatea voturilor exprimate!

Eri noapte, d-nul deputat stă la biroul său de lucru, foarte preocupat cu studierea unui proiect de lege asupra interzicerii sborului muștelor inamice ca unele ce'n timp de război pot spiona cu succes sborul aeroplanelor noastre militare.

Slujnica deschide ușa încetișor, vără capul în oada...

— Am onoarea a vă interpela...
— Lasă-mă în pace! Să vii mai pe urmă.

— Cer urgența!

— Marș că dau!

Slujnica se retrage amărâtă, după două ore se rentoarce da'și reia poziția cu capul ghilotinat de dunga ușei întredeschisă.

— Am onoarea a interpela pe stăpânul nostru dacă știe că coconița dumnealui a plecat singură, acum un ceas și ceva, la ofițerul de vizavi?

— Canalie!—sare în sus, dela birou, d-nul deputat, uitând cu desăvârșire eticheta parlamentară: de ce nu'mi ai spus atunci?

— Eu am vrut, boerule, dar dumneata ieși de vină.

— Eu?!

— Firește. De ce mi-ai respins «urgența»?

*

D'ale studenților.

Orășel de provincie.

Burhezi îmbogățiți din comerțul cu lemne: a încălzit pe alții luându-le banii!

Cocoana stă la fereastră și brodează cu arniciu roșu o monogramă începută astă-vară, în vilegiatură.

Boerul intră speriat, c'o telegramă desfăcută în mână.

Cocoana, care erea aproape s'a doarmă, tresare, întreabă emoționată:

— Ce e, bărbate?... Ce s'a întâmplat?

Bătrânul bâlbâie:

— Băeatu nostru... ăla dela Universitate..

— Iar a căzut la examen?

— Nu: a murit!

— De unde știi?

— Uite... telegrama asta e chiar dela el: ne cere bani de înmormântare!

Nae Saltimbancu

Cum am convins-o

I-am cerut zeci de 'ntâlniri,
Ba la Șosea, ba'n Cismigiu,
Fetei c'obraji de trandafiri.
Dar ea'mi răspuns scurt: «Nu vii!»

Eri, însă, amărit profund,
I-am scris acest bilet stupid:
«Te-aștept Bodega Mircea'n fund;
«Dacă nu vii mă sinucid.»

Ea a venit numai decît.
Însă 'mi-a spus drăguța fată:
«Nu pentru tine... ești urît...
«Dar știu c'aci o facem lată!»

Craidon.

IN ORICE FAMILIE UN INSTRUMENT MUZICAL FĂRĂ NICI UN A CONTO

12.50 lei pe lună **20** luni Credit
40 bani pe zi **8** zile de probă **20** Cântee după alegere

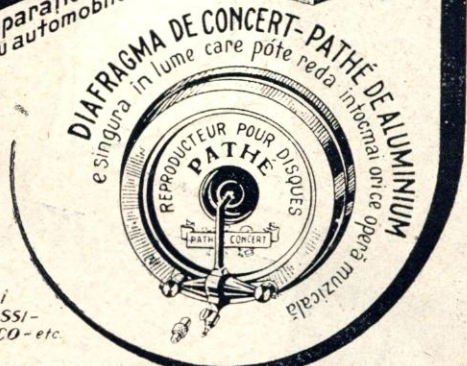
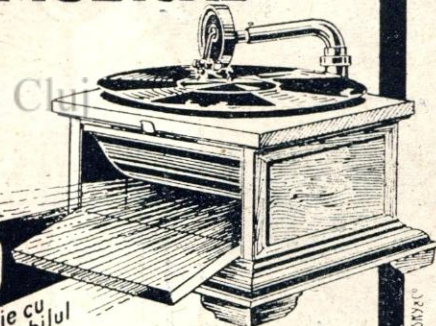
UN PATHÉFON cu 20 Cântee

O firma mondială aduce numai noutăți Sensaționale

PATHÉFON LUX N° 30

Vechele Gramofone (de ori ce marcă și sistem) sunt în comparație cu NOUL PATHÉFON întocmai ca diligențele de odinioară față cu automobilul

Superioritatea
PLĂCILOR PATHÉ
care cântă fără ace
este recunoscută în
toată lumea. Săfirul nu
se uzează și nu strică
plăcile de acela. Plăcile Pathé
sunt cele mai durabile.
Pe Plăcile Pathé sunt înregistrați cei mai
celebri artiști, ca: GEORGINI-CARUSO-BASSI-
SLEZAK - TITTA RUFFO - GALVANY - SAMMARCO - etc.

PATHÉFONUL · BUCUREȘTI · 10% CĂLEA VICTORIEI 10%

Scumpi cetitori După lungi și grele căutări vă aducem în fine **PATHÉFONUL VIITORULUI**. A trecut timpul când pentru un aparat mediu trebuia plătit sume colosale. Vă oferim cel mai nou sistem de **PATHÉFON**, fără trombă, cu diafragma de Concert originală Pathé care **cântă fără ace**, așa că vocea este redată clară fără sunete metalice; aparat construit după ultimele descoperiri științifice, împreună cu 20 cântece imprimate pe 10 plăci de 29 cm., așa dar odată și jumătate mai mari ca cele cari cântă cu acul, cu prețul de 250 lei plătit în 20 rate lunare a 12.50 lei. **Nu mai din banii ce v'ar fi costat acele puteți achita ratele.** Desfidem orice Gramofon și plăci din lume să poată egala cu ale noastre.

Suntem atât de siguri că dăm 8 zile de probă, acasă oricui, aparatul și plăcile noastre.

Această pare imposibil și totuși este adevărat. Garantăm că atât aparatul cât și plăcile corespund întocmai descrierilor de mai sus.

Trimiteți completat alăturatul cupon împreună cu prima rată de 12,50 lei.

EMBALAJ GRATIS

10% RABAT

la plata comptant

Condițiunile noastre sunt atât de convenabile că fiecare va cumpără.

Numele _____
Adresa exactă _____
Gara (Stațiunea de C. F. R.) _____
Ocupația _____
Etatea _____

Termenul de livrare până în 10 zile

Neconvenind aparatul rugăm a se returna până în 8 zile franco, și imediat înapoiem rata fără nici un scăzământ.

DESCRIEREA APARATULUI:

Extrafină casetă politat și cu incrustații aur, cutia de rezonanță din lemn special. Mecanismul de precisiune mărimea 40 cm. lat. 92 cm. înalt, o porțiță mobilă spre a mări sau micșora sunetul.

DIAFRAGMA ALUMINIUM
Originală **PATHÉ concert**

— Felicitările mele, Popescule: nostimă nevestă ți-ai ales! Dar nu înțeleg ce dracu a văzut la tine?

— La mine n'a văzut nimic; dar a văzut la bancă banii ce'i am depuși spre păstrare.

Desen de F. Șirato